

Jiří Suchý: Encyklopedie humoru Jiřího Suchého

Příběh s revizorem

Jel jsem jednou s malou holčičkou a chlapečkem v tramvaji. Holčička patřila sousedce, chlapeček sestřenici a tramvaj Dopravnímu podniku. Holčička se jmenovala Jana a nebyly jí čtyři. Chlapečkovi bylo šest a jmenoval se Odon, což sestřenici vyčítá dodnes celé příbuzenstvo. Holčička měla růžový kabát, chlapeček žádný. Tramvaj byla červená. Bylo to v Praze.

Průvodčí nám za levný peníz přenechal jízdenky. Jeden velký a jeden dětský. Jana dosud nedosáhla věku, kdy má člověk právo zakoupit si jízdenku. Dostala však proštípanou kartičku, která je připevněna k jednomu každému bloku jízdenek a je určena malým dětem.

Mám ve zvyku dělat dětem radost. Dal jsem proto Odonovi velký lístek a sám jsem si ponechal dětský s oním potupným modrým pruhem, Odon byl velice hrdý a velký lístek držel stále nápadně nenápadně. Když přišel revizor, byl jsem zabrán s dětmi do zajímavé debaty, odkud se vlastně bere vítr. Věděl jsem, že vítr je proudící vzdích, ale kdo s ním proudí, nebo dokonce proč proudí, jsem dost dobře nedovedl vysvětlit. Revizor mě vytrhl z rozpaků. Měl hubertus a jmenoval se Gogol. Podal jsem mu lístek. Ten dětský, co jsem držel v ruce.

Revizor se nedůvěřivě podíval na jízdenku, pak na mne, pak opět na jízdenku a otázal se: „Kolik vám je let?”

„Dvacet pět.”

Revizor se znovu nedůvěřivě podíval na mne a pak na jízdenku. Pochopil jsem. „Jedete na dětský lístek, pane,” pravil revizor. „Oklamal jste průvodčího!”

Revizor po mně žádal deset korun. Vzal jsem proto Odonovi velký lístek, revizor mě však zadržel.

„Nebrat dítěti jeho lístek!” pravil a vzal mu jej sám. Míra jeho trpělivosti byla v ten okamžik dovršena.

„Kolik je vám let?” zeptal se Odon. Odonovi s velkým lístkem stouplo sebevědomí a odpověděl, že třicet. Ani při tom nemrkl. Revizor byl uspokojen, ale jen na okamžik. Když vrátil Odonovi lístek, pojala ho nedůvěra. Vykřikl: „Kolik?”

Odon se rozplakal. Bylo jasné, že skutečný třicátník by reagoval na revizorův nájezd poněkud jinak.

„Vám není třicet, vám je sedum!” pravil revizor, „a dostanu dalších deset korun.” Chtěl jsem věc přivést na pravou míru, a tak jsem se pokusil vysvětlit revizorovi, že si s Odonem lístky vyměníme a vše bude v pořádku. Revizor se mně ovšem vysmál a pravil, že tak daleko jsme to ještě nepřivedli, aby si pasažéři v přítomnosti revizora směli podstrkovat jízdenky mezi sebou. To že by se taky mohlo stát, že by celá tramvaj jela na jediný lístek.

Nebudu věc protahovat. Na stanici SNB mi vysvětlili, že ublížím-li revizorovi, který je ve službě, je to větší přečin, než kdyby se tak stalo mimo službu.

(Suchý, Jiří: Encyklopedie humoru Jiřího Suchého. Povídky. Karolinum, Praha 1999, s. 219–219.)

Jiří Suchý: Člověk z půdy

Dítě školou povinné (úryvek)

Dítě školou povinné

Dovede to co my ne

My jsme sice světa znalí

My jsme lidé s rozhledem
Ale hrát si jako malí
To bohužel nesvedem

Co se všechno nestane
Když si dítě zamane
Kuchyně se stane lesem
A štokrdle medvědem
Já i vy to těžce nesem
Že to taky nesvedem

Dítě věří tomu
Že z domu do ulice
Vede třeba chodba tajná
O takové věci domovní důvěrnice
Nemá ani šajna

Dítě školou povinné
Dovede to co my ne
Dejme tomu v elektrice
Průvodčí se rozplyne
Dítě bloumá po Africe
Loví lvice a my ne

*(text písně ze hry Člověk z půdy převzat z webových stránek divadla Semafor:
[http://www.semafor.wdr.cz/main.php?
left=146&top=39&profil=text&sablona=4&detail=1&tema=25](http://www.semafor.wdr.cz/main.php?left=146&top=39&profil=text&sablona=4&detail=1&tema=25))*

Jiří Suchý: Jonáš a tingl-tangl

Tulipán

Přišel mi k svátku gratulovat Olda
A přinesl mi žlutý tulipán
A pěknou reprodukcí od Marolda
Je na ní vidět bitva u Lipan

Pověsil jsem si bitvu do pokoje
A tulipán jsem pod ní postavil
Jó umění a kytky to je moje
Pak jsem to s Oldou všechno oslavil

Proč nechal jsem tulipán pod obrazem - proč
Proč jsem ho radši nepostavil na zem - proč
Když výstřel padne voják se kácí
Tulipán vadne barva se ztrácí
I kytka pozná že bitva hrozná životu nesvědčí

A proto tvrdím že když kvůli pánům
Se začnou lidi mezi sebou prát

Neprospívá to vůbec tulipánům
A nezlobte se já mám kytky rád

*(text písně ze semaforském kabaretu Jonáš a tingl-tangl převzat z webových stránek divadla Semafor:
[http://www.semafor.wdr.cz/main.php?
left=146&top=39&profil=text&sablona=4&detail=1&tema=74](http://www.semafor.wdr.cz/main.php?left=146&top=39&profil=text&sablona=4&detail=1&tema=74))*

Jiří Suchý: Kaluž

Romeo ptá se Julie

Romeo ptá se Julie:
Jestlipak víš má lásko smutná
Že nás ten Shakespeare zabije

Dřív než hra skončí se to stane
Životy naše požehnané
Vymění za slzy diváků

Julie se jen usměje:
Ještě je tady naděje
Že smrt je lepší nežli žití
A světlo věčné ať nám svítí
Můj miláčku

(Suchý, Jiří: Kaluž. Nakladatelství Pavel Mervart, Červený Kostelec 2007, s. 29.)

